

РЕШЕНИЕ

№ 5962

гр. София, 21.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 13.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **3293** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/ във връзка с чл.40 от ЗДОИ.

Образувано е по жалба, уточнена с молба от 5.05.2021г на М. О. Ч. срещу Решение № РД ОИ-29 от 12.03.2021г на Председателя на УС на А. В ЧАСТТА по т. 2, т.4 и т.5 касаещи период за преглед и начин по който да се извърши, тоест в частта относно несъобразяване с предпочитаната форма за предоставяне на информацията.

Обосновава съображения за материална незаконосъобразност на решението в оспорените му части и поради несъответствие с целта на закона.Твърди, че макар да се декларирало предоставянето исканата инфромация, то предвид определения период за преглед и начин по който да се извърши и огромния обем страници се препречвало реалното запознаване. Моли да се отмени акта в обжалваната част и да се задължи ответника да предостави исканата информация по заявлението в предпочитаната от заявителя форма, а именно по електронен път съобразно чл.35 ал.3 от ЗДОИ.

Ответникът – Председател на УС на А. чрез процесуалния си представител в с.з. и в писмено становище оспорва жалбата и моли да се отхвърли.Претендира юриск. възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, като прецени събраните по делото относими доказателства, доводите и възраженията на жалбоподателя, намира за установено от фактическа

страна следното:

Със заявление от 1.03.2021г. за достъп до обществена информация М. О. Ч. е поискала да ѝ се предостави информация относно прединвестиционното проучване за трасе по направлението С.-М. с тунел под П., изготвено по договор Д-77 от 15.08.2019г от изпълнителя Обединение П. -2019г /Г. -22 О. и УАСГ-ЦНИП Е./.

Посочила е исканата информация да ѝ бъде предоставена по електронен път на електронния адрес.

По повод подаденото заявление е постановено Решение № РД ОИ-29 от 12.03.2021г на Председателя на УС с което се предоставя пълен достъп до исканата от заявлението информация, като е посочено в т.2, че осн чл.27 ал.1 т.3 от ЗДОИ достъпът се осигурява под формата на преглед на исканата информация, тъй като същата представлява документи в които се съдържат множество техническа и аналитична информация, а предоставянето на информацията на технически и хартиен носител, поради естеството ѝ би създавало възможност за неправомерната ѝ обработка от заявителя и погрешна интерпретация резултатите от проучването. В т.4 е определен периода за достъп в който може да се направи преглед на информацията - 6.04.2021г от 14ч до 16 ч. или на 13.04.2021г от 14ч до 16 ч. и в т.5 –място на преглед в Централната администрация на А..

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна - срещу акт, който подлежи на обжалване в преклузивния срок по чл. 149 от АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган. По арг. от чл.14 ал.1 вр с чл.7, ал.2 от Вътрешните правила на Агенция "Пътна инфраструктура" за предоставяне на достъп до обществена информация, решенията за предоставяне или за отказ за предоставяне, както и за предоставяне на частичен достъп до исканата обществена информация се вземат от Председателя на Управителния съвет.

Дефиницията на понятието "обществена информация" е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал.1 от ЗДОИ, съгласно която "обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти." Обществената информация съгл. чл. 9 от ЗДОИ е официална и служебна. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ, официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Служебна е информацията според чл. 11 от същия закон, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

В случая, за да постанови решението в обжалваните му части ответникът се е позовал на разпоредбата на чл.27 ал.1 т.3 от ЗДОИ, тоест спорът се свежда до разрешаването на въпроса дали е изключението по чл. 27, ал.1, т.3 от ЗДОИ, пораждащо правото на органа да определи сам формата, в която да предостави информацията и да не се съобрази с предпочитаната от заявителя форма, а именно когато води до възможност за неправомерна обработка на тази информация или до нарушаване на авторски права. Съгласно ал.2 на посочената разпоредба в случаите по

ал.1 достъп до информацията се предоставя във форма, която се определя от съответния орган.

При издаване на решението в обжалваните му части органът се е позовал на разпоредбата на чл. 27, ал.1, т.3 от ЗДОИ и е предоставил в пълен обем исканата от заявителя информация под формата на преглед на документи. Обстоятелството, че информацията не е предоставена във формата, предпочитана от заявителя не води до извод за незаконосъобразност на акта. Както беше посочено по-горе разпоредбата на чл. 27, ал.1 от ЗДОИ задължава органа да предостави исканата обществена информация в предпочитаната от заявителя форма. В случая обаче, исканата информация е предоставена във форма, определена от органа при условията на чл. 27, ал.2 във връзка с ал.1, т.3 от ЗДОИ –преглед на документи т. е. в този случай органът разполага с право на преценка/оперативна самостоятелност/, според практиката на ВАС. Тази преценка обаче, относно избраната форма не подлежи на контрол за законосъобразност пред съда. Съдът може да проконтролира само дали са били предпоставките за това.

Решението в оспорените му части е мотивирано, посочени са причините поради които информацията не е предоставена в предпочитаната форма, а именно възможност за неправомерна обработка на тази информация и погрешна интерпретация резултатите от проучването. В случая действително сканирането на множеството документи съдържащи анализи и технически разработки и изпращането им по електронен път обуславя възможност за неправомерна обработка на данните. С оглед вида на поисканата обществена информация - документи, свързани с осъществено проучване от трети лица, възложено им по силата на договор съдът счита, че при предоставянето им по електронен път действително би била налице възможност за неправомерната им обработка, следователно е налице хипотезата на чл. 27, ал. 1, т. 3 от ЗДОИ. Прединвестиционното проучване съдържа информация свързана с експертни познания, поради което предоставянето ѝ в електронен вид е възможно да доведе неправилна интерпретация от заявителя. В тази връзка решението в оспорената му част е съобразено с принципа на съразмерност, съдържащ се в нормата на чл. 6 от АПК . Позоваването на органа на разпоредбата на чл. 27, ал. 1, т. 3 от ЗДОИ и предоставяне на исканата от заявителя информация във форма, определена от органа е продиктувано от възможност за неправомерна обработка на исканата информация, предвид естеството на аналитичната и техническа информация. Дори при наличие на техническа възможност за сканиране на тази информация, същото е практически невъзможно да се извърши в предвидените срокове за предоставяне на информацията, за да бъде изпълнено желанието на жалбоподателя тази информация да му бъде предоставена по електронен път. Тази невъзможност е преодоляна чрез предоставените с оспорения акт дати за преглед.

При това положение органът е направил единствено възможното – без да ограничава правото на жалбоподателя за достъп до исканата информация, да предостави същата, но при изключението по чл. 27, ал. 1, т. 3 от ЗДОИ, променяйки единствено формата за достъп, което в конкретният случай е обосновано и е единственото разумното разрешение в случая. Освен това следва да бъде посочено, че целта на Закона за достъп до обществена информация е гражданите да се сдобият с информация, свързана с обществения живот в Република България, която да им даде възможност да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти, а не да съставят личен архив от документи, в това число и в електронен вид.

Предоставянето на търсената информация в предпочитаната форма действително предполага възможност за неправомерно разпространение на данните, която хипотеза е законово определена като причина за промяна на предпочитаната форма на предоставяне на обществена информация. Горното не влиза в противоречие с разпоредбата на чл.34 ал. 4 от ЗДОИ според която срокът по ал. 1, т. 2, тоест срокът, в който е осигурен достъп до исканата обществена информация не може да бъде по-кратък от 30 дни от датата на получаване на решението. Цитираните дати за преглед са свързани организационно с предоставянето на информацията. В допълнение видно от представения в съдебно заседание на 13.10.2021г протокол, на втората възможна дата за преглед 13.04.2021г жалбоподателката е използвала само един астрономически час от предоставените ѝ с решението два часа. При това положение, депозирайки жалбата срещу процесното решение в частта му касаещо период на преглед и начин по който да се извърши навежда на извод за злоупотреба с право. Същата не е използвала пълноценно и изцяло предоставените ѝ часове за преглед на информацията, а същевременно оспорва именно периода на преглед с твърдения, че е крайно недостатъчен.

Отделно от горното, заявлението е подадено като такова по ЗДОИ, а чрез искането да се сканират и предоставят по електронен път документи то по своята същност представлява искане за извършване на административна услуга по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на Закона за администрацията във връзка с § 8 от ПЗР на АПК - снабдяване с копия от документи по електронен път. Основание за това дава самото заявление, с което е започнало административното производство с което по същество се иска предоставяне електронно копие от прединвестиционното проучване за трасе по направлението С.-М. с тунел под П., изготвено по договор Д-77 от 15.08.2019г от изпълнителя Обединение П. -2019г /Т. -22 О. и УАСГ-ЦНИП Е./. Посочено е прединвестиционното проучване като материален носител на информация. Друг довод, който навежда на извод, че производството по своя характер е такова за извършване на административна услуга, е факта, че безспорно е предоставен пълен достъп до прединвестиционното проучване, но заявителката е останала недоволна от това, че не ѝ е предоставено копие в посочения в заявлението електронен вид. Следва да се прави разлика между подадено искане за извършване на административна услуга, и искане за предоставяне на обществена информация по реда на ЗДОИ. Нещо повече, тезата на жалбоподателя, че трасето обхващало защитени територии, поради което и оглед спецификата на обществените отношения, свързани с околната среда следвало да се предостави информацията, не влиза в противоречие с процесното решение, тъй като с него е предоставен пълен достъп до информацията, а единствено не е съобразена исканата форма. Именно защото се засягат обществените отношения, регламентирани и със ЗООС води до необходимост от защита на информацията от неправомерна обработка, което е основание органът да не се съобрази с предпочитаната форма.

Искането на заявителката е удовлетворено с предоставянето на информацията в пълен обем, предоставени са и дати за преглед на документите.

Съдът намира, че обжалваният административен акт е постановен в съответствие с материалния закон и неговата цел. Целта на Закона за достъп до обществена информация е с получаването на исканата информация, гражданинът да може да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект. В настоящият случай тази цел се постига посредством запознаване на заявителя с

исканата информация – чрез преглед на документи.

Поради гореизложеното, жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Относно разноските:

С оглед направеното от процесуалния представител на ответната страна искане за присъждане на разноси, на същата се дължат разноси за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., определен съгласно чл. 143 ал.3 от АПК , вр чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на осн. чл.172 ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба, уточнена с молба от 5.05.2021г на М. О. Ч. срещу Решение № РД ОИ-29 от 12.03.2021г на Председателя на УС на А. В ЧАСТТА по т. 2, т.4 и т.5.

ОСЪЖДА М. О. Ч. да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: